

fra den ærede Ministers Side kunde jeg altsaa ikke billige; men dersom der virkelig, som det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds har udtalt, skulde være noget Forskærbeligt tilføede, hvad jeg dog ikke hørte, saa troer jeg rigtignok, at man, efter at have høiet sig saa meget som muligt, kan lægge Ansvar paa deres Skuldre, som, naar den ene Part høier sig, ogsaa have at høie sig. Det er netop, fordi man har høiet sig saa meget som muligt og tildeels fraveget sin egen efter vor Mening rigtige Opfattelse, at man har Grund til at vente, at hvis det er et Livsspørgsmaal for Land og Rige at faae denne Lov ud, saa skal denne Villighed til at høie sig saa langt som muligt blive paaffjønnet derved, at Andre ogsaa høie sig. Jeg troer imidlertid ikke, efter hvad jeg kjender til Stemningen i dette Thing, at man, overfor de Bestræbelser, som man har seet under denne Samling, og som have givet denne Samling sit særegne Præg, virkelig skulde fravige den sidste Rest, som man holder paa, af den Betragtning, der er bleven indstemt i Loven af Folkethinget. Jeg troer, at man vil fastholde dette, og skulde der da, hvad jeg endnu ikke troer, vise sig noget Forskærbeligt, saa mener jeg i alt Fald, at der om 6 Maanedes vil være Leilighed til at tage dette Spørgsmaal under Behandling igjen, og da maastee faae indsat en anden efter vor Formening bedre Bestemmelse i Loven. Det ærede Medlem for Helsingør (Aldler) kan da faae Leilighed til at stille det Forslag, som han nu ikke kan stille.

Berg: Den ærede Ordfører brugte, forekommer det mig, paa urette Sted en meget stærk Udtalelse, som jeg vil tillade mig at optage. Den ærede Ordfører sagde, at det var en meget stor Feiltagelse, naar man kunde troe, at dersom vi ikke fik den nye Børnepligtslov vedtagen, saa var Geistligheden fritagen for Børnepligt. Den høitagne Justitsminister har imødegaaet denne Betragtning af den ærede Ordfører og henholdt sig til, baade hvad han som Justitsminister og Jurist og hvad efter hans Formening samtlige Jurister ville sige om denne den ærede Ordførers Fortolkning. Jeg troer, at det ved en saa overordentlig vigtig Sag ikke er ganske ligegyldigt,

om Juristerne staae ene eller have os Vægmand med overfor Fortolkningen af en saadan Bestemmelse, og da jeg hylber den meget store „Feiltagelse“, som den ærede Ordfører mener, at man er i ved at forstaae den gjældende Lov saaledes som Juristerne, troer jeg, at jeg er berettiget og forpligtet til at begrunde denne min Opfattelse. Den ærede Ordfører gav os nogle historiske Tilbageblik, som skulde støtte hans Betragtning af denne Sag. Jeg skal ogsaa tillade mig at anthede Noget om, hvad der er forhandlet om denne Sag ifjor. Samtidigt med Hærloven forelagde den ærede Justitsminister os en lille Lovstump om nogle Forandringer i Børnepligtsloven. Under 1ste Behandling af denne Sag kom jeg leilighedsvis til at udtale Duffet om, at vi maatte faae en heelt ny Børnepligtslov, og at der en Bestemmelse om, at Geistlige i alt Fald til en vis Grad skulde opfylde deres Børnepligt, maatte blive optagen. Den ærede Justitsminister imødegik dette dermed, at det var en Fremtidstanke, der senere kunde komme op. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen) gjentog min Tanke og sagde, at det var meget nemt at gjøre, idet man blot kunde stille et Endringsforslag til Lovforslaget, som det var forelagt, om at § 4 i den gjældende Børnepligtslov skulde hæves. Det er al den Forhandling, der dengang fandt Sted her om dette vigtige Spørgsmaal, som nu har, jeg havde nær sagt, rystet Rigsdagen i denne Samling. Sagen gik saa til det Udvalg, der behandlede Hærloven, hvilket, som bekjendt, bestod af 19 Medlemmer af Thinget, deriblandt den ærede Ordfører, Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. A. Hansen). Dette Udvalg afgav en Betænkning i denne Sag efter selvsølgelig ogsaa at have behandlet Spørgsmaalet om Geistliges Fritagelse. Jeg vil indrømme, at det var ikke nogen alsidig eller grundig Behandling, men Spørgsmaalet var fremme. Et Mindretal i Udvalget, hvoriblandt jeg, stillede Forslag om at ophæve § 4, men Fleertallet — jeg erindrer ikke, om den ærede Ordfører var i Fleertallet eller i Mindretallet, thi vi fik ikke Navnene vedføiede, og af Motiveringen kan man ikke see det, ligeledes som han heller ikke har udtalt sig derom uden